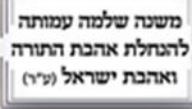

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
הגה"ק רבי משה ב"ר יוסף מטרנאני זצ"ל
הרה"ק רבי יששכר שלום יוסף בהרה"ק ר' יצחק מבוהוש זצ"ל

פרק ח'

פרק זה עוסק בהלכות כלאי בהמה. אולם המשנה הראשונה פותחת ומפרטת את כל סוגי הכלאיים ואיסוריהם.

משנה א'

פְּלֵאֵי הַפָּרִים תבואה או ירק בכרם **אֲסוּרִין מְלֻזָּרֹעַ** שנאמר: "לא תזרע כרמך כלאים" (דברים כב, ט), וכבר למדנו שאמנם הלכה היא, שאין אדם חייב על לאו זה אלא אם כן זרע חיטה ושעורה וחרצן במפולת יד, כלומר שיחד עם החרצן זרע שני מיני זרעים שהם כלאיים זה בזה, או שזרע שני מיני ירק וחרצן, או ירק ומין תבואה וחרצן במפולת יד. אבל אסור גם לזרוע ירק או תבואה בצד הגפנים, או לנטוע גפן בצד ירק או תבואה, כמו שלמדנו בפרקים הקודמים, **וּמְלֻקָּיִם** וכן אסור לקיים כלאי הכרם, לפי שהרואה כלאיים צמחו בכרמו שלא מדעתו, הרי הוא חייב לעוקרם, **וְאֲסוּרִין בְּהִנָּאָה** שנאמר בכלאי הכרם 'פן תקדש' ודרשו חכמים 'תקדש' - תוקד אש, מלמד שטעונים שריפה, ומכאן שאסורים הם בהנאה. **פְּלֵאֵי זָרְעִים** שעליהם למדנו בשלושת הפרקים הראשונים של המסכת **אֲסוּרִים מְלֻזָּרֹעַ** שנאמר: "שדך לא תזרע כלאיים" (ויקרא יט, ט), וכבר למדנו שאמנם התורה לא אסרה אלא לזרוע שני מינים כאחד במפולת יד, אבל חכמים אסרו גם לזרעם זה בצד זה, **וּמְלֻקָּיִם** וכן גם אסור לקיים כלאי זרעים, **וּמִתְרִין בְּאֲכִילָה, וְכָל שֶׁפֶן בְּהִנָּאָה** מי שעבר וזרע כלאי זרעים, הרי הם מותרים באכילה, שלא נאמר בהם אלא איסור זריעה בלבד. **פְּלֵאֵי בְּגָדִים** אריג שנעשה מצמר ופשתים **מִתְרִין בְּכָל דָּבָר** כגון לארוג ולקיים, **וְאֵינָן אֲסוּרִין אֶלָּא מְלַבֹּשׁ** שנאמר: "לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו" (דברים כב, יא), והוא הדין שאסורה העלאה דרך מלבוש, לפי שנאמר: "ובגד שעטנז כלאים לא יעלה עליך" (ויקרא יט, יט). **פְּלֵאֵי בְּהֵמָה** שני מיני בהמה **מִתְרִים לְגִדָּל וּלְקָיִם** אלו שנולדו ע"י כלאיים מותר לגדלם ולהשתמש בהם למלאכתו, **וְאֵינָם אֲסוּרִים אֶלָּא מְלַהֲרָבִיעַ** את שני המינים, שנאמר: "בהמתך לא תרביע כלאיים" (ויקרא יט, יט). **פְּלֵאֵי בְּהֵמָה הַנּוּלָּדִים מִכְּלֵאִים** כגון ולד של אתון וסוס עם ולד של סוסה וחמור **אֲסוּרִים זֶה בְּזֶה** להרבעה או למלאכה יחד, שנאמר: "לא תחרוש בשור ובחמור יחדו" (דברים כב, יז).

רבינו עובדיה מברטנורא

כלאי הכרם אסורים מלזרוע - אבל מיני לוקה משום כלאי הכרם עד שיזרע שני מיני זרע שהן כלאים זה בזה, ויזרעם בכרם. דהכי משמע קרא (דברים כב) לא תזרע כרמך כלאים, לא תזרע שני מיני זרעים שהן כלאים בתוך כרמך. ואם זרעו בכרם לוקה שתיים: משום כלאי זרעים וכלאי הכרם. **ומלקיים** - אם רואה אותם ומתייאש מלעקרם אסור, אלא שאינו לוקה אלא אם כן עושה מעשה. **ואסורים בהנאה** - דכתיב (שם) 'פן תקדש', תוקד אש, מלמד שהן טעונים שריפה ואסורים בהנאה. **אלא ללבוש** - והוא הדין להעלות עליו דכתיב (ויקרא יט) "לא יעלה עליך". **אלא להרביע** - להכניס כמכחול בשפופרת, אבל מותר להכניס לידר ולהעמיד זה אצל זה שני מינים זכר ממין זה ונקבה ממין אחר. **כלאי בהמה אסורים זה עם זה** - כגון הנולדים מן הסוס שאביהן חמור עם הנולדים מן החמור שאביהן סוס. ומתניתין אתיא כמ"ד אין חוששין לזרע האב, דלמ"ד חוששין כל מיני פרדות אחד הן ומותרים זה בזה. ובירושלמי רצו להוכיח שאסור לרכוב על פרדה מק"ו, ומה אם בבגדים שאתה מותר ללבוש זה על גבי זה, אתה אסור בתערובתן, בהמה שאתה אסור להנהיג זו עם זו, לא כ"ש שאתה אסור בתערובתה. ומקשינן והכתיב (שמואל ב יג) וירכבו איש על פרדו וינוסו, אצל בני דוד כשנהרג אמנון, ומשנינן אין למדין מן המלכות. תו מקשינן והא כתיב (מלכים א א) והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי, ומשנינן ההיא בריה מששת ימי בראשית הויה. ומיהו חזינא להו לרבנן קשישי קמאי דקמן שרוכבין לפניהם על פרדות ואין מוחה בדבר, אלא שמוזיירים שלא להנהיג יחד שתי פרדות, דשמא אחת מהן נולדה מחמור ואביה סוס. והאחרת מסוס ואביה חמור:

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

בהמה עם בהמה וחיה עם חיה וכו' - אע"ג
דלא תחרוש בשור וחמור (דברים כב) אמר
רחמנא, ילפינן שור שור משבת דהוא הדין
לכל בהמה חיה ועוף.
ולמשוך ולהנהיג - למשוך את שדרכו למשוך
ולהנהיג את שדרכו להנהיג, גמול ארחיה
במשיכה וחמור ארחיה בהנהגה. ומיהו בין
בגמול בין בחמור חייב בין מושך בין מנהיג.

בְּהֵמָה עִם בְּהֵמָה משני מינים, **וְחִיָּה עִם חִיָּה** משני מינים, **בְּהֵמָה עִם חִיָּה**,
וְחִיָּה עִם בְּהֵמָה הפיסקה 'וחיה עם בהמה' מיותרת היא, שכן 'בהמה עם חיה' ו'חיה עם
בהמה' הרי זה אותו הדבר, **טְמֵאָה עִם טְמֵאָה** כל בהמה או חיה האסורה באכילה נקראת
'טמאה', **וְטְהוֹרָה עִם טְהוֹרָה** היינו בעלי חיים המותרים באכילה, **טְמֵאָה עִם
טְהוֹרָה**, **וְטְהוֹרָה עִם טְמֵאָה** אף כאן כפל לשון, שהפיסקה 'וטהורה עם טמאה'
מיותרת. כל שני מינים שנימנו כאן - **אֲסוּרִין לְחַרוֹשׁ** בהם יחד **וְלִמְשׁוֹךְ** בהם עגלה או
משא **וְלִהְנִיֵּיג** אותם כשהם קשורים יחד אפילו בלא עגלה או משא. ויש מפרשים: למשוך -
את שדרכו למשוך כגון גמל, ולהנהיג - את שדרכו להנהיג כגון חמור, ומכל מקום בין גמל ובין
חמור אסורים בכלאיים, גם למשוך וגם להנהיג.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)